

Moja Baka

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Saturday, November 19, 2011 at 12:40pm

Kad sam Sandra svog u ovaj svijet pronijela, mati mi se povjeri, tuzno. Voljela bi da je ona mome sinu "majka". Kazem joj da ne ide, zna i ona, ali u tom "majka" ima vise ljubavi. "Baka" joj nekako staro zvuci, njoj samo cetrdeset i sest. Tradicionalno, u Bosni mojoj, majke su u muslimanskim familijama, bake u ostalim. U nasoj je moja Dana ostala baka, a Senadova mati, Muradija, majka. Da sam za kakvog krscanina otisla, borila bi se da mi majci titulu "majke" dodijele.

No meni, valjda zbog te moje bake, u bakama najvise ljubavi ima. Za vecinu je bila jedna od mnogih zena iz Pritoke, nekada sela, sad predgradja Bihaca, sto ih je drugi svjetki u crno obukao. Za mene je bila krilo ljubavi, sklonste od tate i mame poslije belaja djecijeg, vruc kruh s kajmakom svjezim premazen, jutarnji izvor pritockih kolacica (ustipaka bez germe) i mora pita koje uvijek iznenada i na vrijeme, samo zamirise na sred, za golemu tepsiju premalenog, stola.

Hranila me pricama koje u knjigama nisam mogla naci, budila me pjesmama koje narod zapisao nije, umivala me cvijecem u vodu potopljenim.

Bila iz mocne familije Batesa, mati joj Zadrugu vodila, udala se u Solese. Moj djed, lijep bio, po jedinoj slici u njenoj kutiji uspomena znam. O njemu se mnogo nije pricalo. Ona nikad. Kad mi je za vrijeme mog prvog reporterskog zadatka dido moje budece vjencane kume, u anketi na gradskoj trznici, rekao da je znao moga dida, ja ga zavoljela. Imao najbolje konje u kraju. Moj did.

Trenutak ulaska u dunjama uresenu sobu kad je po Bihacu i familiji puklo da se sa profesorom zabavljam jedan je od onih koji se nikad ne zagube. Nije mi do carsijskih opaski, nje mi do nastavnickog vijeca, nije mi cak ni do oca mog, sina njenog. Ne bih nju da povrijedim. Ne bi da me ona ne voli. Stalo mi.

Uvijek nas na pragu il' prozoru cekala. Taj dan u sobi svojoj. Mene samo.

- Ljuti svi, jel' de?

- Ljuti.

- Profesor... Cudo stariji?

- Stariji.

- Musliman?

- Musliman.

- Volis li ga?

- Volim.

- Voli li on tebe?

- Voli.

- Onda cuti samo. Sve ce to njih proci. Nek' si ti meni ziva.

Blagoslov za ljubav svoju od bake svoje dobila. Do ovog mi ljeta nije jasno bilo kako je ona kojoj su muza, Srbina, Muslimani, na Garavicama, strijeljali, uzmogla da me i dalje voli.

Za jutarnje kafe, ljetos, mama moja, koju majkom i majom zovem, vida mi rane rijecima svojim.

- Smijaces se ti, opet. Ti si takva, vesela.

- O, majko...

- Hoces. Tako je i baka. Ti imas dosta njenog.

- Kako mislis, baka?

- Ona je svog Peru, Petra, kad je devetnaest bio, izgubila.

- Kako ja ne znam za Peru?

- Pitala sam je ja. Kaze, Tito je naredio da se u buducnost gleda, i u pravu je bio.

Dvadeset i sest godina od odlaska moje bake shvatih otkud njoj, neukoj zeni u crnom, tolika svjelost u dusi. Nek' si ti meni ZIVA.

Danas se u mojoj miješaju mirisi silni. Zumbul majke Muradije u Senadovu studentsku sobu s proljećem unesen. Bijeli ljiljan na terasi bake Dane s predvečerjem nanesen. Zute dunje moje bake iz sazvezdja ljubavi. Snesen. U ljubav vječnu, do nasih sinova, Pere i Tina, izmiješan tako. Odnesen.

